

[Peter Duetoft]

ler. Det er et både-og. Så vidt jeg ved, har regeringen bestemt ikke afvist, at der skulle hjælpes i nærområdet. Tværtimod har regeringen sagt, at det er en væsentlig del af hjælpen, men det udelukker ikke, at der også er behov for at klare nogle af problemerne i Danmark. Det er ikke sådan, at enten hjælper man alle i det forhenstående Jugoslavien, eller også hjælper man alle i Danmark. Det gør man ikke, man gør begge dele.

Jeg er enig med hr. Helge Adam Møller i, at det i mange sammenhænge er godt. Det er også derfor, vi har to flygtningelejre dernede. Det er da ikke, fordi vi synes, det er den værste måde at gøre tingene på, men der er det problem, at der også af og til kommer flygtninge her til Danmark, som vi ikke bare kan sende ud af landet igen. Det er jo også det, det drejer sig om, så lad være med at stille det op, som om det er et enten-eller. Det er et både-og, hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu ved jeg godt, at hr. Peter Duetoft ikke var her hele formiddagen, i hvert fald ikke da jeg holdt min indledende, 10 minutter lange ordførertale.

Jeg gik helt klart ind for, at vi skulle vælge begge løsninger; det var ikke et enten-eller. Først og fremmest med tanke på flygtningene fra Bosnien-Hercegovina sagde jeg på baggrund af den seneste undersøgelse, at alle dem, som kommer fra sikre områder, skal vi ikke koncentrere os om. De skal blive, hvor de er, og vi skal ikke bruge pengene på dem. Pengene skal bruges til at hjælpe de lande, der i øjeblikket tager imod dem, hvad enten det er Ungarn, Kroatien, Slovenien, Makedonien eller Tyrkiet.

I stedet skal vi vælge nogle, der har et særligt behov for hjælp – jeg nævnte to grupper, folk fra krigsfangelejre og folk med et særligt behov for hospitalsbehandling, men der kan selvfølgelig også findes andre grupper – men det vil altså sige, at Danmark tager imod et langt mindre antal, som har et særligt behov, og giver dem den hjælp, som de ikke kan få i Makedonien eller Kroatien. For de øvrige vedkommende yder vi det samme beløb i nærområdet, som vi bruger i Danmark i øjeblikket, og på den måde hjælper vi et langt større antal. Det er da et både-og og ikke et enten-eller.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige undskyld til hr. Helge Adam Møller, fordi jeg ikke var her i formiddags; jeg er faktisk ikke ordfører. Det var kun, fordi jeg som politisk ordfører rent faktisk syntes, at debatten var så væsentlig, og også fordi der var flere fra CD, der tog ordet. Derfor hørte jeg ikke hr. Helge Adam Møllers første indlæg, men jeg har hørt alle de sidste, og det har været mig nok, for der har været kørt en hård linie.

Jeg vil gerne sige, at rent holdningsmæssigt er jeg ikke meget uenig med hr. Helge Adam Møller i det sidste, der blev sagt, bortset fra at hr. Helge Adam Møller tager udgangspunkt i, at formålet er en begrænsning. Jamen det er det altså ikke, for der kommer flygtninge til Danmark, som vi er nødt til at hjælpe. Det er det, der er problemet.

Jeg er meget enig i, at det er de udsatte grupper, vi skal koncentrere os om; men nu er det altså ikke bare sådan, at alle flygtninge, der kommer til Danmark, kommer efter en skriftlig invitation. Der kommer faktisk også mennesker til vores grænse, som vi er nødt til at hjælpe, og så må vi udvide hjælpen i stedet for at fokusere på et fastlåst tal, som hr. Helge Adam Møller vil. Det er her, forskellen ligger.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil her til slut blot kommentere noget, som jeg ikke nåede i mit første svar, nemlig de spørgsmål, der blev rejst fra CD's side om, hvad der var sket på EF-immigrationsministerens møde i København i de seneste par dage.

For det første skete der det, at Danmark opgav sit forbehold over for Londonerklæringerne, der jo netop drejer sig om samarbøjde på hele flygtninge- og udlændingeområdet. Der er hermed også udsigt til, at de to sidste forbehold, nemlig det hollandske og det tyske, i løbet af forholdsvis kort tid kan blive hævet, så alle EF-landene har tilsluttet sig erklæringerne.

Derudover drøftede vi, som flere talere også har været inde på under debatten, naturligvis Dublinkonventionen. Denne konvention er jo det arbejdsredskab, som i EF-regi skal medvirke til forsøget på at få lavet den byrdefordeling landene imellem, som alle har efterlyst. Det er sådan, at 6 lande nu har ratificeret konventio-